

תביעה לבטל צו-אימוץ לילד שניתן למאמצים שלא בהסכמת האם

לפני כשלוש שנים הגיעה למושב קדימה אשה תימניה, המתגוררת בכפר אונו והמכירה היטב את משפחת המבקשת. האשה סיפרה, כי בבית הזוג אלישבע ואלפרד ווכטל, עולים ממערב אירופה, נמצא ילד כבן 10, הדומה מאד לבנה של המבקשת וליתר בני משפחתו. בתה של המבקשת נסעה עם אותה אשה לכפר אונו ושם פגשה את אחיה פלטיאל, אלא ששמו שונה והוא נקרא אורי. הנערה טענה, כי כאשר גילתה את אחיה, החלה מדברת עמו, אולם גב' ווכטל הרגישה בכך וניסתה בדרכים שונות להפריד בין האח לאחות. לדבריה, הודתה גב' ווכטל שהילד דומה לה מאד, אך תמיד כש-האחות היתה מגיעה לכפר אונו, היתה גב' ווכטל משתדלת להרחיק את אורי-פלטיאל ממנה ולא הרשתה לה לגשת אליו.

בסיכום טוענת המבקשת, כי נודע לה שבני משפחת ווכטל עומדים לצאת את הארץ ולקחת עמם את הבן המאוץ. מן, הוא בנה של המבקשת.

כאמור, הוציא הרשם את הצו המבוקש, במעמד צד אחד, אולם התנגדותם של המשיבים לצו תשמע בפניו ביום ה'. בד בבד עם הבקשה למתן צו עיכוב יציאה מן הארץ, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בתל אביב תביעה לקביעת אמהות וביטול צו האימוץ.

צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד ילד כבן 10 הוצא אתמול ע"י רשם בית המשפט המחוזי י. גלעדי בת"א, לבקשת אשה ממושב קדימה, הטוענת, כי הילד הוא בנה החוקי ה"נמצא כעת בלי ידיעתה אצל מאמי ציו.

בנימוקי בקשתה של גב' רדא סעיד שמעה, שהוגשו לבית המשפט, באמצעות עו"ד יעקב הררי מת"א, טוענת המבקשת, כי היא ובעלה עלו לארץ מתימן בתחילת שנת 1949, יחד אתם עלו 3 בניהם עם 4 ילדיה, כשהבת הגדולה בת 8 והילד, פלטיאל, נשוא הבקשה, בן 5 חדשים. כיון שהמבקשת היתה עדיין במחנה עולים בעתליה ולא היה בידה לכלכל את בני משפחתה, נלקחו ממנה שני ילדיה הקטנים, חיים בן 3 ופלטיאל הקטן ע"י מחלקת הבריאות, השירות הרפואי לעולה, ו הוכנסו למוסד ויצ"ו בירושלים. במשך השנתיים שהיתה האם במחנה עתלית, היתה נוסעת מדי פעם לירושלים, יחד עם אמהות אחרות, כדי לראות את ילדיה. בשנת 1951 עזבה האם את מחנה העולים ועברה לגור במושב קדימה יחד עם בתה ובנה.

בהיותה במושב, הדלה האם לבקר אצל ילדיה במוסד, מפני שלא היה מי שילווה אליה בנסיעתה לירושלים, כי אשר הגיעה הבת הגדולה לגיל 10, הסבירה לה האם כיצד למצוא את ה"מוסד בו היו הילדים ושלחה אותה לירושלים. הילדה הגיעה למוסד ויצ"ו ושם נאמר לה, כי הילד פלטיאל היה במקום, אולם כיום איננו שם ואין יודעים לאן נשלח. פקיד המוסד הוציא את הכרטיסיה שבמוסד, קרא בפני הילדה את שמות הוריה וכתובתם, אולם לדברי המבקשת, שובש שמו של פלטיאל בכרטיסיה והוא נרשם כמרטיאל. מדי שנה היתה האחות נוסעת לירושלים, מבקרת במוסד ומנסה למצוא את פלטיאל, אך לדבריה היו הפקידים דוחים אותה בלך ושוב, והיו טוענים שאין הם יודעים את מקום המצאו של האח.